



groot worden op de markten van Amsterdam



Name: **Ylai G**

Gender: **Male**

Country of residence: **Netherlands**

Writing language: **Dutch**

I find it remarkable that this family business, which started nearly 100 years ago during the war, is still within our family. Four generations later, I feel proud to contribute to the markets of Amsterdam, an integral part of the city's culture.

Familie

Ik ben geboren en opgegroeid in Amsterdam. Mijn moeder is Irakees-Nederlands en mijn vader is Pools-Nederlands.

Mijn oma van moederskant is met haar familie uit Bagdad gevlucht. Als enige van haar familie verhuisde zij naar Nederland, terwijl de rest van haar broers en zussen naar Israël gingen. In Irak ontmoette ze haar man, mijn opa, een Nederlandse man die destijds ook in Irak woonde. Later verhuisde ze met hem mee naar Nederland. Mijn moeder en haar broertje (mijn oom) zijn in Irak geboren. Toen ze een paar maanden oud waren, zijn ze naar Nederland gevlucht vanwege de Joodse pogroms. Kort daarna gingen ze naar Israël en vervolgens vestigden ze zich definitief in Nederland. Mijn moeder heeft nooit op Joodse scholen gezeten, maar thuis werd er veel met het geloof gedaan. Haar vader, mijn opa, was oorspronkelijk niet Joods maar heeft zich later bekeerd. Hij heeft jaren besteed aan het bestuderen van het Jodendom.

Mijn vader is geboren en getogen in Amsterdam. Hij heeft op Joodse basisschool en middelbare school gezeten: Rosj Pina en Maimonides, waar ik later ook naartoe zou gaan. Mijn oma, de moeder van mijn vader, is in Nederland geboren. Haar moeder was uit Polen gevlucht en ontmoette hier mijn overgrootvader, een Joodse Nederlander. Hij had een Joodse boksschool en deed mee aan de Maccabiade. Hij was ook de eerste in onze familie die begon met de Amsterdamse markten. Na de Tweede Wereldoorlog was Nederland een onrustig land. In die periode heeft hij alles opnieuw opgebouwd, waaronder de markten van Amsterdam. Nu, meer dan bijna 100 jaar later, zit deze traditie nog steeds in de familie. Mijn vader heeft het marktbedrijf gerund en nu begin ik het over te nemen.

Markten

Mijn overgrootvader is begonnen op de Waterloopleinmarkt en de Nieuwmarkt. Later is mijn vader op de markt gaan werken en heeft hij het bedrijf van zijn opa overgenomen. In de loop der jaren heeft hij het bedrijf uitgebreid naar zeven markten in Amsterdam. Sinds dit jaar help ik mijn vader en ben ik bezig met het overnemen van het bedrijf. Ons werk bestaat uit het verhuren van marktkramen aan de marktkooplieden.

Vroeg in de ochtend, om 6 uur, sta ik op om de markten op te bouwen met mijn werknemers. Ik rijd dan door de stad, of het nu zonnig is of regent, met electrokarren waarachter alle kramen zijn opgeladen. Bij de markten aangekomen lossen we alles af en bouwen we alles op, zodat het gereed staat voor de marktverkopers. In de middag loop ik een controleronde om te kijken of alles in orde is. Tegen de avond bouwen we alles weer af en rijden we de karren terug naar de loods. Mijn dag begint dus heel vroeg en eindigt laat, en het werk is fysiek intensief. Daarnaast doe ik ook nog alle administratie.

Ik vind het bijzonder dat dit familiebedrijf bijna 100 jaar geleden, rond de oorlog, is begonnen en nog steeds in onze familie zit. Het begon bij mijn overgrootvader en is nu, in de vierde generatie, bij mij terechtgekomen. Dit mooie maar zware werk... De markten van Amsterdam zijn niet weg te denken uit de stedelijke cultuur en spelen een heel belangrijke rol voor de stad en haar inwoners. Ik vind het mooi om hieraan bij te kunnen dragen.

School

Net zoals mijn vader heb ik op de Joodse scholen Rosj Pina en Maimonides gezeten. Rosj Pina was mijn basisschool, en daarna ging ik naar Maimonides voor mijn middelbare schooltijd. Ik ben dankbaar dat ik vanaf jonge leeftijd deel uitmaakte van de Joodse gemeenschap. Het heeft me niet alleen gevormd in mijn identiteit, maar ook waardevolle vriendschappen en connecties opgeleverd die tot op de dag van vandaag voortduren.

Op deze scholen leerde ik niet alleen de gebruikelijke vakken, maar kreeg ik ook Joodse les en maakte ik kennis met de rijke Joodse tradities en cultuur. De combinatie van regulier en Joods onderwijs heeft mij een brede basis gegeven. Het was bijzonder om dagelijks omringd te zijn door andere Joodse kinderen en samen de feestdagen en tradities te beleven. Deze gedeelde ervaringen hebben een hechte band gecreëerd met mijn medeleerlingen en hebben mijn begrip van mijn eigen achtergrond en cultuur verdiept.

Voetbal

Ik heb altijd als keeper bij verschillende Amsterdamse voetbalclubs gespeeld en nam deel aan diverse toernooien. Eerst speelde ik in nationale teams, later kwam ik bij Maccabi Nederland. Met Maccabi hebben we deelgenomen aan de Europese Maccabiade in Boedapest en Haifa, Israël. Ook hebben we meegespeeld in de Youth Games in München en Düsseldorf. Tegenwoordig speel ik zaalvoetbal bij Maccabi Nederland en komen we uit tegen Nederlandse clubs.

Sinds het uitbreken van de oorlog op 7 oktober hebben we met ons zaalvoetbalteam veel te maken gehad met antisemitisme en anti-zionisme. We zijn het enige Joodse zaalvoetbalteam dat staat ingeschreven bij de KNVB (Koninklijke Nederlandse Voetbalbond). Regelmatig spelen we tegen teams met andere standpunten dan wij, wat al vaker is uitgelopen op verhitte wedstrijden die ook fysiek zijn geëindigd. Als gevolg hiervan is politieaanwezigheid nu verplicht bij onze wedstrijden, omdat de risico's te hoog worden geacht.

Hoe vreemd het ook mag klinken, voor mij is de aanwezigheid van politie of gewapende agenten bij Joodse evenementen niet nieuw. Op mijn basisschool en middelbare school was er altijd Koninklijke Marechaussee en zware beveiliging aanwezig. Zelfs als we maar heel even naar de supermarkt liepen, werden we beveiligd.

Muziek

Sinds jonge leeftijd speel ik piano. Ik heb dit geleerd op een Joodse muziekschool, waar ik ook deel uitmaakte van een Joodse band. Daarnaast vormde ik een duo met een goede vriend die saxofoon speelde.

Met zowel het duo als de band traden we vaak op door het hele land. We speelden bij verschillende Joodse evenementen, in Joodse bejaardentehuizen en deden mee aan wedstrijden tegen andere nationale bands. Een bijzonder moment was toen ik solo optrad bij een Holocaust-herdenking in de Hollandse Schouwburg. Daar speelde ik een eigen compositie die ik had geschreven over de mensen die via de schouwburg zijn gedeporteerd naar de concentratiekampen.

Ik ervaar altijd een vreemd gevoel wanneer ik op plekken sta die in de geschiedenis zo'n donkere rol hebben gespeeld. Om daar dan als vrije Amsterdamse Joodse jongen te mogen staan voor een herdenking, dat raakt me telkens weer diep. Muziek is voor mij een belangrijke uitlaatklep - een manier om mezelf te kunnen uiten en mijn gevoelens kwijt te kunnen.

Israël

Een groot deel van mijn familie aan moeders kant woont in Israël, dus ik kom er vaak. Ik vind het er geweldig en voel me er echt thuis. Ook nu, in deze zware tijd, blijf ik volledig achter Israël staan.

Door alles wat er nu speelt, merk ik dat mensen vaak lijnrecht tegenover elkaar staan. Soms voelt het alsof ik me constant moet verdedigen voor wie ik ben en waar ik voor sta. Maar het mooie is: één van mijn beste vrienden is Marokkaans en ook al denken we heel anders over de situatie, we respecteren elkaar volledig. Als er weer een aanval is geweest in Israël, appt hij meteen om te vragen hoe het met mijn familie gaat en of alles oké is.

Want uiteindelijk gaat het niet om waar we vandaan komen of wat we geloven, maar om de menselijkheid die we met elkaar delen - een les die ik, als jonge Joodse Amsterdammer met een internationale familie en diverse vriendenkring, elke dag opnieuw ervaar.